No. 58. 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Zaturdag 9 Maart.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6den Maart.

[illegible] lijst van den uitslag der verkiezingen te geven. Volgens dezelve waren er gisteren avond 403 verkiezingen bekend, onder welke men rekende 194 ministerielen en 206 leden der oppositie; voorts 3 twijfelachtigen, zijnde de heeren *Chabrol de Volvic*, *Cuny* en *Benoit*, waarvan de beide eersten voor legitimisten worden gehouden, de laatste rekent de oppositie dat tot hare partij behoort.

Onder de ministeriele leden of die met de 221 gestemd hebben, zijn er 26 niet herkozen geworden; van de gecoaliseerden, of die met de 213 gestemd hebben, zijn er 28 niet gekozen geworden. Van de nieuwe leden rekent men dat er 24 het ministerie zijn toegedaan en 32 de oppositie.

In den loop van heden heeft men nog kennis bekomen van 17 verkiezingen, waarvan er 11 tot de coalitie en 6 tot de ministeriele zijde gerekend worden te behooren. Deze gevoegd bij de opgave van het *Journal des Débats*, zoo heeft men 200 ministeriele gedeputeerden, 217 leden der coalitie, 3 twijfelachtigen.

Zoo als de stand dan nu heden is, heeft de coalitie eene meerderheid van omtrent 20 stemmen.

Nog blijft over, den uitslag te kennen van 39 verkiezingen. Aangenomen dat dit getal even gelijk tusschen de beide partijen verdeeld zij, hetgeen betwijfeld wordt, zoo blijft het ministerie toch steeds eene aanmerkelijke minderheid behouden.

Onder deze omstandigheden is het zelfs niet twijfelachtig [illegible] dat de opening [illegible] en eene verandering in [illegible] gevoelt intusschen dat het niet gemakkelijk zal vallen, om voor dien tijd uit de verschillende en tegenstrijdige bestanddeelen der coalitie, lieden te vinden, geschikt om te zamen de zaken van het algemeen bestuur te leiden. Daarenboven wordt op de Tuilerien met reden zekeren afkeur door sommige leden der coalitie gevoeld, waardoor men zoo lang mogelijk uit het bewind de lieden zal willen houden, die anderzins van de hoofden der coalitie welligt de meeste kans zouden hebben om eene meerderheid op zich te vereenigen. Deze in het openbaar gevoelde meening heeft reeds dezen morgen het gerucht doen verspreiden, dat de koning er welligt een toe zou overgaan om den heer *Odillon Barrot* in het kabinet te roepen, dan de toevlugt tot de heeren *Thiers* en *Guizot* te nemen. Waarschijnlijker is het dat men eenen middenweg zal zoeken, en, gelijk reeds gisteren vermoed werd, eerst eene poging voor de grondslagen van een nieuw kabinet zal doen met de heeren *Soult*, *de Broglie* en *Passy*. In de gewone correspondentie dezer hoofdstad komt het niet onbekend [illegible] voor: » Wij gelooven niet, dat de heer *Odillon Barrot* [illegible]; zijn uur is nog niet geslagen. Maar wij [illegible] zijn zal, om de heeren *Thiers*, en *Soult* als [illegible] het nieuw kabinet."

De beide organen van het [illegible] *des Débats* en *la Presse* laten zich heden morgen in het geheel niet over den uitslag uit. De door hen gegevene cijfer-opgave duidt echter genoeg aan, dat zij den moed moeten hebben opgegeven voor het behoud van het ministerie.

Ook in het 11de arrondissement der hoofdstad is de kandidaat der oppositie, de heer *Hugin*, verkozen geworden. Van de 14 arrondissementen van het seine-departement, hebben er slechts 4 aanhangers voor het ministerie gekozen; de overige 10 behooren aan de coalitie.

Onder de meer bekende leden die niet herkozen zijn, behooren, aan de ministeriele zijde: de heeren *Locquet*, *Baude*, *Bamy*, *Schramm*, *Jollivet*, *de Haussy*, *St. Marc Girardin*; van de zijde der oppositie: de heeren *Michel* van Bourges, *Gisquet*, *Flourens*, de heer *Laffitte* te Parijs, doch deze is te Rouaan weder gekozen.

De heeren *E. de Girardin* en *Cunin Gridaine*, ministeriele kandidaten, zijn te Bourganeuf en Sedan herkozen; de heeren *Guizot*, te Lisieux; *Duvergier de Hauranne* te Sancerre; *Passy* te Louvres; en *Pages* [illegible] hoorende.

Een bijzonder kenmerk van de tegenwoordige verkiezingen is het gering getal dubbele verkiezingen, zijnde alleen de ministers *Salvandy*, te Nogent-le-Rotroce en Lectoure, en *Rosamel*, te Toulon en te Ambert, dubbel benoemd.

Men wilde te Parijs, dat men bij de opening der aanstaande zitting moeite zou doen, om den heer *Guizot* tot het presidentschap der kamer te brengen. Vele leden zouden afkeerig geworden zijn van den heer *Molé*, na zijne jongste gedragingen bij de vorige zitting.

De raad van ministers is heden morgen op de Tuilerien vereenigd geweest; sommigen hebben daarop reeds verspreid, dat de ministers hunne demissie aangeboden hadden.

— In de gewone correspondentie uit Baijonne van den 3den Maart wordt het volgende geschreven: De zege van *Maroto* is volkomen. Don *Carlos* en zijne familie hebben zich den 27sten naar Tolosa begeven. De pretendent wijdt in eene nieuwe proclamatie breedvoerig uit, over de trouw van *Maroto*, en noemt den moord aan weerlooze slagtoffers een billijke straf noodzakelijk voor de veiligheid van den staat. Men heeft nimmer zooveel laagheid gezien!

» Naar het schijnt hebben er nog eenige fusilladen plaats gehad. De courant van Onate en de nieuwe proclamatie houden eenparig, dat het gebeurde de grootste geestdrift onder de troepen en de bevolking had verwekt.

» Het schijnt, dat de bisschop van Leon de vergunning verkregen [illegible] om zijne betrekking van apostelischen legaat te kunnen blijven uitoefenen.

» Niets is verachtelijker, dan het gedrag van don *Carlos*, die gedurig, in minder dan acht dagen tijds, van gedachte veranderende, na *Maroto* vogelvrij verklaard te hebben, den moed niet gehad heeft, om zich aan het hoofd der troepen tegen hem te stellen.

» Het getal der aanzienlijke personen wier verbanning *Maroto* geëischt heeft, bedraagt dertig.

» Den 26sten is *Maroto* te Villa Franca bij don *Carlos* en diens familie gekomen, en heeft het welwillendst onthaal genoten."

— De nagenoeg bekende uitslag der verkiezingen moest natuurlijk ter beurze indruk maken. Iedereen verwachtte nu weldra de demissie van de ministers te vernemen, en vrij algemeen geloofde men, dat de heer *Soult*, en ook ten laatste de heer *Thiers* deel van het nieuwe kabinet zouden uitmaken. Het gerucht werd reeds verspreid, dat de bijeenroeping der kamers tot de helft van April zou verdaagd worden. De notering was heden 5 pCt. 111,05; 3 pCt. 79,05; Nap. r. 99,65; Sp. Ardoin 20½; Portugal 32; Rom. L. 100⅝.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 5den Maart.

De Hanoversche *Staats-Courant* behelst eindelijk een verslag van het behandelde in de eerste kamer der Stenden, van den 15den tot den 23sten II. Het voorloopig onderzoek der voornaamste koninklijke mededeelingen, zoo als, onder anderen, die van den 15den Februarij, de grondwet van het koningrijk betreffende, is aan eene commissie opgedragen. — Omtrent de werkzaamheden der tweede kamer wordt daarin niets gemeld, maar den 27sten waren niet meer dan 25 leden opgekomen, zoodat men ieder oogenblik eene verdaging en daarop volgende ontbinding te gemoet zag, te meer daar 29 leden der oppositie eene verklaring bij de vergadering der Stenden en aan het kabinet hebben ingediend, waarin zij protesteren tegen de stelling van het bewind, als of zij, door hare [illegible] gere deelneming aan de beraadslagingen der Stenden-vergadering, de wettigheid van de opheffing der constitutie van 1833 en het herstel der staatsregeling van 1819, zouden erkend hebben. Tevens verklaren de onderteekenaars in dit stuk, dat zij niet verder aan-

de beraadslagingen der vergadering zullen deel nemen, voor dat de Bondsvergadering de opheffing der genoemde constitutie voor wettig zal hebben verklaard, en dat zij een adres aan de bondsvergadering hebben opgezonden, waarin de opheffing bestreden wordt.

Deze verklaring heeft in de kamer een diepen indruk gemaakt, en terstond eenige leden, welke tot dus ver aan de bijeenkomsten hadden deel genomen, bewogen, om zich vooreerst, even als de protesterende leden der oppositie, aan de zittingen te onttrekken.

— In berigten uit Praag van den 20sten der vorige maand wordt vermeld dat *Skzrynecki* met een levenslang jaarlijksch traktement van 12000 fr. in belgische dienst was aangesteld, en de belgische regering ook zijne vrij aanzienlijke schulden te Praag voor hare rekening had genomen. *Skzrynecki* zou voor zijne afreis in een brief aan twee der voornaamste staatslieden te Weenen de beweegredenen van zijn stap blootgelegd en die voornamelijk toegeschreven hebben, aan de finantiële ongelegenheden waarin hij zich bevond. Sommige duitsche berigten vermeenen te weten, of laten zich uit Belgie schrijven, dat *Skzrynecki*, de verlegenheid ziende waarin het belgisch bewind door hem gebragt was, op het punt stond om naar Londen af te reizen of reeds derwaarts vertrokken was.

— Berigten uit Alexandrie tot den 9den Februarij melden dat de onderkoning nog geene tijding van Kartum was en nog niet aan de terugreis dacht. Onder andere bijzonderheden van de laatste verrigtingen van *Mehemed* wordt hier vermeld, dat hij besloten zou zijn, om de zoogenoemde *gasoa's* of slavenjagten af te schaffen.

Te Beyrut had men den 19den Januarij, door de engelsche stoomboot die van Alexandrie naar Maltha gaat, insgelijks vernomen dat er weder een opstand in Syrien, ten noorden van Horan was uitgebroken. Er zouden 3000 insurgenten onder de wapenen staan; van waar zij na de vroegere ontwapeningen weder wapenen hadden bekomen, kon men zich niet begrijpen.

In andere berigten uit Beyrut wordt deze opstand niet alleen bevestigd, maar verzekerd dat zij zich onder de bergvolken meer begon uit te breiden. *Ibrahim*-pacha had gezworen dat hij alles te vuur en te zwaard zou verdelgen. De christelijke soldaten van der Drusen Vorst Emir *Beschir*, 3000 man sterk, moesten zich met de troepen van *Ibrahim* vereenigen.

In berigten uit Konstantinopel van den 7den Februarij wordt op nieuw over de krijgszuchtige voornemens van den Sultan tegen den Egyptischen onderkoning gesproken, doch verzekerd dat de Europesche mogendheden des noods, gewapenderhand het *status quo* zouden handhaven.

In Jeruzalem en Bethlehem is tegenwoordig de pest weder heerschende.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 8sten Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren, is ingekomen, een verzoekschrift van Cuylenburgh en andere ingezetenen uit Schoonhoven, betrekkelijk het ontwerp van wet, nopens de gouden en zilveren werken. Hetzelve is aan de daartoe bestemde commissie verzonden.

Door den heer *Akerlaken* wordt, namens de schrijver aan de kamer hulde gedaan van twee werken, als: 1°. *Bijdragen tot beschouwing van het Nederlandsch Wetboek van koophandel*; en 2°. *Gedenkzuil van het 25jarig bestaan van Neerlands verlossing.* — Plaatsing in de boekerij.

De commissie tot de verzoekschriften doet, beginnende van de heeren *Snouck Hurgronje*, *Romme*, *Roell van Hazerswoude*, *Wijnaendts* en *Knighorst*, verslag, op een aantal in hare handen gestelde stukken, als: onder anderen 1°. van *A. Huijsmans* en andere grondeigenaren te Raamsdonk in Noord-Braband, die zich beklagen, dat hun geene schadevergoeding verleend wordt voor hunne, ten behoeve der inundatien, onteigende landerijen, en dat zij, in plaats van die schadevergoeding te ontvangen, zelfs verpligt geweest zijn, de grondbelasting voor die gronden op te brengen. Dit stuk zal ter griffie worden nedergelegd, omdat hetzelve, bij de eventuele daarstelling van eene nieuwe wet op de onteigening, in overweging zou kunnen worden genomen.

2°. Van *J. Cramer*, die, uit hoofde van bijgangen ouderdom, ontslag uit de dienst verzocht, waarop hij, naar hij beweert, alle aanspraak maken mag. — Orde van den dag.

3°. Van ingezetenen te Harlingen, die de afschaffing der bestaande wet op het zout en derzelver vervanging door de wet van 18 Mei 1819 verzoeken. Zij voeren aan, dat zij tot dus verre te vergeefs de hulp en bescherming des gouvernements hebben ingeroepen. Daar dat verzoek, bij gene eventuele herziening van de accijns-wetten in aanmerking kan komen, zoo zal hetzelve ter griffie worden nedergelegd, terwijl het deswege gedane verslag, op verzoek van den heer *Sijtzama*, zal worden gedrukt en rondgedeeld. De heer *van Sijtzama* stelde, uit hoofde van de belangrijkheid van het request voor, dat dit in deszelfs geheel zou worden gedrukt. De voorzitter doet den heer *van Sijtzama* opmerken, dat dergelijk voorstel ook vroeger wel eens gedaan is, doch men zich altijd bij het drukken van het rapport bepaald heeft, terwijl het stuk zelf steeds ter griffie kon worden ingezien, indien men daarin belang stelde. De heer *van Sijtzama* antwoordt, dat ook alle stukken niet even belangrijk zijn als het thans behandelde. Het voorstel van den heer *van Sijtzama* wordt niet ondersteund en heeft dan ook geen verder gevolg.

4°. Van *W. de Jager*, polder-ontvanger, die zich beklaagt over zijnen aanslag in de personele belasting, en wel van *f* 24,78, voor het houden van eenen knecht van weelde, terwijl de aanleiding tot dien aanslag daarin ligt, dat hij de betrekking van polder-ontvanger, tegen een jaarlijks inkomen van *f* 150 bekleedde. De verzoeker vraagt herstel van die schreeuwend onregt, zoo als hij zich uitdrukt. De commissie hoopt, dat het *audi et alteram partem*, hetwelk door een Hollandschen afgevaardigde in eene vorige zitting, bij het indienen van deze petitie, was bijgebragt, een beter lot aan dit verzoek zal toezeggen, dan het tot nu toe ontvangen heeft. Zij stelt tevens voor, hetzelve ter griffie neder te leggen, ten einde bij eene eventuele herziening der wet op het personeel, in aanmerking te kunnen komen. — Daartoe wordt besloten.

De zitting der belgische vertegenwoordigers van gisteren ofschoon ten 12 ure bescheiden, werd eerst ten een ure geopend. Het appel nominaal duurde nog een half uur, aangezien de meeste leden in de conferentiezaal elkander druk onderhielden over den uitslag der verkiezingen in Frankrijk, die hen meer scheen bezig te houden dan de belangrijke kwestie in de kamer aan de orde; eerst langzamerhand begaven zij zich naar de vergaderzaal, zoodat de zitting eerst ten half twee ure geopend werd.

Verscheidene petitien werden wederom voor en tegen de aanneming van het ontwerp van toetreding gelezen.

De minister van oorlog *Willmar* beklom de tribune en las een rapport, gevolgd door twee ontwerpen, betrekkelijk de op disponibiliteit en op pensioen gestelde officieren. De zwakke stem van den heer *Willmar* en vooral de drukke onderlinge gesprekken in de kamer, belette dat er iets van den inhoud dier ontwerpen verstaan werd.

Omtrent ten twee ure werd de discussie over het ontwerp aan de orde hervat. De heer *Simons*, tot het af te stane gedeelte van Limburg behoorende, trad het eerst op, en hield eene redevoering waarvan de hoofdinhoud eenen hevigen aanval op den handel en de nijverheid magt geheeten worden. Onder anderen noemde hij de industriele beweging van den laatsten tijd eene schandelijke dieverij door roovers gepleegd, die om de nationale belangen eener gekunstelde nijverheid, de zedelijke en staatkundige belangen van Belgie opofferde. Deze spreker besloot als volgt: „Kiest dan, den roem of de schande! voor mij is de keus niet twijfelachtig, ik verwerp het traktaat, ik wijs het met alle kracht af; de nakomelingschap zal ons oordeelen!" Deze woorden werden door gejuich zoo van sommige leden als van de tribunen gevolgd, hetgeen de president weder dreigen deed dat hij de tribunen zou doen ontruimen.

De volgende spreker was de heer *Devaux*, voor de aanneming. Alvorens zich met een onderzoek van het traktaat in te laten, oordeelde hij het nuttig een blik op de gesteldheid van zaken buitenslands te werpen, daartoe doorliep hij de gebeurtenissen sedert 1831. In Frankrijk werd geen hoop voor Belgie meer gevonden; de regeringloosheid was overwonnen, de republikeinen waren van het tooneel getreden, op de tegenwoordige fransche oppositie kon men niet steunen, want deze, alhoewel vriendschappelijk voor Belgie sprekende, droomde van niets anders dan van de grenzen van den Rhijn. Frankrijk, vervolgde de heer *Devaux*, zoekt afleiding, het wil den oorlog, het heeft zijne Bondgenooten tot weerstreving aangezet, in plaats van derzelver bestaan te verzekeren; het fransch-engelsche bondgenootschap gaat te niet; welligt heeft Rusland slechts de hand uit te strekken, om een verbond met Frankrijk aan te gaan. Bij eene zoodanige gevaarvolle gesteldheid van zaken voor Belgie, is het allernoodzakelijkst dat hetzelve het oog op de aanstaande gebeurtenissen gevestigd houde; dat hetzelve zich waarborgt tegen eene meer of min nabij zijnde crisis. Anders te handelen, met een betwist grondgebied, met een twijfelachtig bestaan, met eene niet erkende nationaliteit, bij den tegenzin dergenen die Belgie konden helpen, daarmede zou men zijn toestand hebben, zich de verwensching van het land en de verachting der geschiedenis op den hals halen, dewijl men dan moedwillig en door onbedachtzaamheid, zijne onafhankelijkheid, na zoo veel pogingen om die te verkrijgen, zou verbeuren. Zou Belgie bloeijen, dan moest het bevestigd, door de europesche diplomatie algemeen erkend zijn, zoodat men in de toekomst geen gebruik maakte van een onzekeren toestand om Belgie op te offeren. Men had van het *status quo* gesproken; maar wat zou dit baten bij de minste europesche verwikkeling? Men kon zich dan niet te zeer haasten met de aanneming van het traktaat; reeds was het laat, en te hopen dat Belgie zich vestigen kon vóór de groote gebeurtenissen die de heer *Devaux* voorzag. Men had het oog gevestigd op de verkiezingen in Frankrijk; men hoopte dat door dezelve een ministerie aan de zaken zou komen, hetwelk de traktaten zou verscheuren; maar hij meende, dat wanneer dit geschiedde, wanneer Frankrijk zoover gekomen was, zulks te klaarder

bewijzen zou, dat de wolken die hij aan den horizon zag, reeds boven het land kwamen opzetten. Na dit overzigt van de gevaren die België van buiten konden bedreigen, zocht de heer *Devaux* de bedenkingen te wederleggen, dat men zich door de aanneming van het traktaat onteeren zou. Hij betreurde de begane misslagen, en rekende daaronder zoowel de openingsaanspraak als de gevoerde onderhandelingen. De eindelijke uitslag was onvermijdelijk; de gedane opofferingen waren nutteloos geweest; de minister *Nothomb* zelf had erkend, dat men zich bedrogen had en de toetreding van het ministerie was daarvan het bewijs. Hij wederlegde hetgeen men ten aanzien der vergelijking met het heldhaftig Polen gezegd had, en betoogde ten slotte, dat hij voor het traktaat zou stemmen, welks aanneming het eenig middel was om de onafhankelijkheid en nationaliteit van Belgie te bevestigen. — De rede van den heer *Devaux* werd door toejuichingen van een deel der kamer gevolgd.

Na den heer *Devaux* beklom de heer *Angillis* de tribune om het ontwerp te bestrijden. Hij begon met zijne afkeuring te kennen te geven over de handelingen der ministers; noch het gouvernement, noch deszelfs agenten, hadden blijken van staatkundig beleid gegeven [illegible] den heer *Dechamps*, als minister van binnen- en buitenlandsche zaken. Vervolgens [illegible] billijkheid, menschelijkheid en broederschap; iedere betreurde de opoffering die gevergd werd; er bestond slechts verschil omtrent de middelen om zich te verzetten tegen de besluiten der mogendheden; sommigen hielden allen tegenstand onmogelijk; anderen, gelijk hij, meenden dat men voor bedreigingen niet zwichten moest; hij had alle kansen gewogen en er geene gevonden, bedenkelijk genoeg om de scheiding te stemmen. Zoo hij zulks deed, meende hij dat hij geen oogenblik rust zou hebben, daar de schimmen der ongelukkige Belgen, die zijne stemuitbrenging aan wanhoop en ellende hadden ten prooi gegeven, hem gewis vervolgen zouden.

Daarna sprak de heer *Desmanet de Biesme* voor de aanneming. Hij behandelde inzonderheid het punt van eer; betogende dat Belgie door de aanneming niet vernederd werd, en zulks het eenig middel was om de nationaliteit te vestigen. Deze redenaar veroorloofde zich verdere eenige bijtende aanmerkingen over den onvoorwaardelijken tegenstand, die de oppositie maar weinig bevielen.

Ten slotte sprak de heer *De Smet* tegen de aanneming, maar de aandacht der kamer was weder uitgeput en de verdere discussie werd dus tot heden geadjourneerd. Het belangrijkste wat in deze zitting werd gehoord, was voorzeker de rede van den heer *Devaux*, die zelfs veel indruk op een deel der kamer scheen te maken.

De toevloed van nieuwsgierigen was zeer gering; de tribunen waren zelfs niet gevuld.

— [illegible] door den heer *de Merode* [illegible] meer dan vroeger [illegible] dat hij nadere inlichtingen [illegible] der geldelijke crisis, die thans Belgie verteerde, en meer te vreezen was, dan een vijandelijke aanval. Ook weidde hij lang uit over de vraag, hoe toch de groote mogendheden, en vooral Engeland, tot het verminken en verlammen van Belgie de hand konden leenen. Aan den anderen kant bestreed hij de veroverings-zucht van Frankrijk, en liet eenige schimpscheuten tegen Oostenrijk en Pruissen in zijne rede vloeijen. Terwijl hij voorts aan den eenen kant zijne gewezene ambtgenooten, de ministers, verdedigde en het voor eene dwaasheid verklaarde te willen beweren, dat Belgie zonder het scheppen van buitengewone hulpbronnen in zijne tegenwoordige wapeningen kon volharden, zeide hij aan den anderen kant, dat hij omtrent den onverbiddelijken drang voor Belgie tot aanneming van het verdrag nog niet genoeg was ingelicht en dus den verderen loop der beraadslagingen tot regeling zijner stem zou afwachten.

— Uit het kamp van Beverloo wordt van den 5den geschreven, dat met het opbreken van de troepen uit hetzelve den vorigen dag [illegible] begin was gemaakt; een gedeelte der troepen zal in [illegible] blijven. Het hoofdkwartier van den kommandant [illegible] *Hooman*, wordt naar Beeringen verlegd. Het eerste regiment van linie en het 3de regiment jagers te voet hadden [illegible] in den morgen van den 4den het kamp te verlaten; het laatstgenoemd regiment, uit drie bataillons bestaande, wordt in de omgelegene dorpen, zoo als Beeringen, Tessenderloo, Beverloo, Paal, Lummen, Heusden en Meldaet gekantonneerd. Het 2de regiment van linie, dat de genoemde kantonnementen bezet hield, zal nu met de jagers-partijgangers het kamp bewaken. Deze troepen behooren tot de eerste divisie en uit dien hoofde is ook het hoofdkwartier dier divisie van Diest derwaarts verplaatst.

— Te Brussel verzekert men dat de dienst der burgerwacht tot op eene kompagnie per legioen, derhalve tot 4 kompagnien zal verminderd worden.

— Het onderzoek in de zaak van *Bartels* en *Kats* wordt met ijver voortgezet; eergisteren zijn een groot getal getuigen gehoord. — De *Messager de Gand* en het *Journal du Commerce d'Anvers* doen zich thans als warme verdedigers van de beide genoemde personen voor.

— De belgische douane heeft voor eenige dagen bij zekeren gecommissioneerden kapitein *van den Gheijn* een aantal exemplaren van de brieven *van de Potter* aan *Leopold*, die hij ter sluik wilde invoeren, in beslag genomen.

— De langzaamheid der beraadslagingen van de kamer van vertegenwoordigers te Brussel en de berigten over de verkiezingen in Frankrijk, werkten te Brussel gisteren nadeelig op den koers. Te Antwerpen werden gisteren (7 maart) genoteerd: Belg. 99⅝, 99; 3 pCt. 69⅞; Sp. Ardoin 17½; Rom. L. 100; Certif. te Antw. 99; wissel op Amst. ½ pCt. [illegible], op Rott. ⅝ pCt. v.

Vervolg van het TRAKTAAT *der 24 artikelen, zoo als hetzelve thans van regeringswege is bekend gemaakt geworden. De nieuwe of gewijzigde artikelen zijn met een * geteekend.*

(Zie ons Nommer 56.)

ART. X. Het gebruik der kanalen, die te gelijk de beide landen doorsnijden, zal bij voortduring vrij en aan de ingezetenen daarvan gemeen zijn. Het is de bedoeling, dat zij wederkeerig en op dezelfde voorwaarden daarvan genot zullen hebben, en dat van weêrszijden slechts gematigde regten voor de vaart op die kanalen zullen worden geheven.

ART. XI. De handels-gemeenschap door de steden Maastricht en Sittard zal geheel vrij blijven en onder geenerlei voorwendsel belemmerd kunnen worden.

Het gebruik der wegen, die deze beide steden doorloopen en naar de grenzen van Duitschland geleiden, zal slechts aan de betaling van een matig tolgeld voor het onderhoud dier wegen onderworpen zijn, op zoodanig eene wijze, dat de transito-handel aldaar geenerlei hinderpaal kunne ondervinden, en dat die wegen door middel der bovengemelde tolgelden in eenen goeden en den handel gerijvenden staat onderhouden worden.

ART. XII. In geval er in Belgie een nieuwe weg mogt zijn aangelegd, of een nieuw kanaal zijn gegraven, tegenover het Hollandsche kanton Sittard, aan de Maas uitkomende, zoude het aan Belgie vrijstaan, om aan Holland te vragen, hetwelk zulks in deze veronderstelling niet zoude weigeren, dat gezegde weg of gezegde vaart, in overeenkomst met hetzelfde plan, geheel en al op kosten en voor rekening van Belgie, door het kanton Sittard heen, tot aan de grenzen van Duitschland, verlengd werden. Deze weg of dit kanaal, die alleen tot het onderhouden van handelsgemeenschap zouden kunnen dienen, zouden, ter keuze van Holland, aangelegd worden, het zij door ingenieurs en werklieden welke Belgie gemagtigd zoude worden daarvoor in het kanton Sittard te gebruiken, het zij door ingenieurs en werklieden die Holland zoude leveren, en die op kosten van Belgie de bepaalde werken zouden aanleggen, alles zonder eenig bezwaar voor Holland en zonder benadeeling der uitsluitende regten van Souvereiniteit op het grondgebied, hetwelk de bedoelde weg of kanaal zouden doorsnijden. De beide partijen zouden met gemeen overleg het bedrag en de wijze van heffing der regten en tolgelden regelen, die op zoodanigen weg of kanaal zouden worden geheven.

ART. XIII. § 1. Te rekenen van den 1sten Januarij 1839, zal Belgie, uit hoofde der verdeeling van de openbare schulden van het Koningrijk der Nederlanden, met eene som van *vijf millioen* Nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten belast blijven, waarvan de kapitalen van het debet des Amsterdamschen grootboeks of van het debet der algemeene Rijks-kas van het Koningrijk der Nederlanden, op het debet van het Belgische grootboek zullen worden overgeschreven.

§ 2. De kapitalen en renten, die ten gevolge der voorgaande paragraaf tot een gezamenlijk bedrag van 5,000,000 Nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten op het debet van het Belgische grootboek zullen worden overgebragt en ingeschreven, zullen geacht worden een gedeelte der nationale Belgische schuld uit te maken; en Belgie verbindt zich, om noch voor het tegenwoordige, noch voor de toekomst, eenig onderscheid te maken tusschen dat gedeelte zijner openbare schuld, hetwelk uit zijne vereeniging met Holland voortvloeit, en alle andere reeds gemaakte of nog te maken nationale Belgische schuld.

§ 3. De afbetaling der hierboven vermelde som van 5,000,000 Nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten, zal regelmatig van halfjaar tot halfjaar het zij te Brussel, het zij te Antwerpen, in gereed geld plaats hebben, zonder eenige korting, van welken aard die ook mogt zijn, noch voor het tegenwoordige, noch voor de toekomst.

§ 4. Door middel van het voor zijne rekening nemen der gezegde som van 5,000,000 guldens aan jaarlijksche renten, zal Belgie van alle verpligting jegens Holland, uit hoofde der verdeeling van de openbare schuld van het Koningrijk der Nederlanden, ontlast zijn.

* § 5. Wederzijdsche benoemde kommissarissen zullen, binnen een tijdsverloop van veertien dagen, in de stad Utrecht bijeenkomen, ten einde zich met de overdragt der kapitalen en renten,

bezig te honden, die, uit hoofde van de verdeeling der openbare schulden van het Koningrijk der Nederlanden tot een bedrag van 5,000,000 guldens aan jaarlijksche renten ten laste van Belgie komen. Zij zullen zich insgelijks bezig houden met de uitlevering van alle archiven, kaarten, plans en staats-stukken, van welken aard ook, die aan Belgie toebehooren of deszelfs beheer betreffen.

(*Het vervolg hierna.*)

NEDERLAND EN BELGIE.

De vermoedelijk vredelievende afloop van de twistzaak tusschen Nederland en Belgie en de eindelijke regeling van zoo vele strijdige belangen, is eene gebeurtenis, waarover de diplomatie zich zeer verheugt; maar waarover meermalen of te veel blaam, of te veel toejuiching is ten deel gevallen. Bij de eerste bewegingen van oproer in Belgie in 1830 liet het zich aanzien als of het dwaze en ongerijmde van de klagten der Belgen tegen een vredelievend en welvaren aanbrengend bestuur elken burger zouden in het oog springen; in den tijd heeft men gekend, dat men geen geloof hechtte aan al die symptomata van wrevel en opstand, omdat een eerlijk geweten de overtuiging gaf, dat in het wel begrepen belang der geheele Natie gezorgd werd, en dat de Belgen daarbij geenszins te kort schoten. Daar is geen plek gronds in Belgie, die niet uit het tijdvak van 1815 tot 1830 nog sporen aantoont van dien invloed van een echt vaderlandsch bestuur; en het gevoel, uit die overtuiging ontsproten, is de aanleidende oorzaak geweest dat de opstand niet in de geboorte krachtdadiglijk gesmoord is geworden. Maar de tuimelgeest van deze eeuw, dat gedurig haken naar verandering, die zucht om rijk te worden, waarvan de zucht naar standverwisseling het denkbeeld zoo juist uitdrukt, die ongodsdienstige ontevredenheid met zijn bescheiden deel, dat alles vermogt meer dan het genot van weldaden aan de gansche Natie toegedeeld; meer dan dankbaarheid voor eenen schat van zedelijke voordeelen, die een wezenlijk, verlicht, liefdevol en dus op de landsbelangen oplettend bestuur had uitgestort over de Natie. Ondanks den wrewel bloeide het land; de tentoonstellingen van inlandsche kunstvlijt, en de openbare inrigtingen voor onderwijs in het godsdienstige, zedelijke en maatschappelijke, de vrije handel en 's lands aanzien, de geheele beschaafde wereld door gaven daarvan de doorslaandste bewijzen. Maar de onrustigen in den lande werden van buitenslands aangemoedigd, de openbare beraadslagingen in de staatsvergaderingen van twee naburige magtige volken hebben openlijk verkondigd, hetgeen men niet slechts wist en vermoedde, maar hetgeen zich voorshands niet zeggen liet. De diplomatie, ingeroepen ter hulp en instandhouding der Weener-traktaten, verscheurde dezelve; en hadde in dat moeijelijk tijdsgewricht de diplomatie aan Belgie het traktaat van scheiding opgelegd, dat als annexe A van het Protokol van 12 Februarij 1831 door den Koning der Nederlanden was onderteekend, dan zoude zij de toejuiching hebben verdiend, die zij zich zelve later zoo geheel en al ten onregte heeft toegezwaaid. De diplomatie heeft, uit vrees van oorlog, het regt gekrenkt en het hoofd gebogen voor de revolutionnaire propaganda; zij is bevreesd geworden, en de trouwhartigste bondgenoot is eerst, omdat hij moedig den storm trotseerde, gegispt, omdat hij alleen het hoofd om hoog hield en niet vreesde, en later weer met schuldige achting bejegend, ofschoon hij het slagtoffer werd eener vreesachtige staatkunde. De dwangmaatregelen, de sluiting der havens, de vermeestering der Antwerpsche citadel, het opgelegd traktaat van 21 Mei 1833 zijn onuitwischbare vlekken in de handelingen der diplomatie van Europa, zoo als de inschikkelijkheid jegens het oproerige Belgie na de verwerping der XVIII artikelen, de bevelen tot wederopening van de Schelde, en de onverantwoordelijke toegeeflijkheid aan de eischen van dat land, om eene wettiglijk erkende schuld eigendunkelijk te verminderen in deszelfs voordeel en ten nadeele van Nederland zijn de eigenaardige kenteekenen welke gezindheid de overhand had in de diplomatie. — Nederland moest opgeofferd worden; en na eenen eervollen tegenstand heeft de Koning der Nederlanden voor den drang der tijden minder dan voor de ijzeren wet der noodzakelijkheid gezwicht, en het geëischte offer aan den algemeenen vrede gebragt bij zijne onderschrijving der voorstellen van 23 Januarij jl. Die voorstellen, door Belgie aangenomen zijnde, zullen die den vrede verzekeren? Zal er voldaan worden aan dien inhoud van die laatste voorstellen, nu door 's Konings onderteekening in traktaat veranderd? Wie waarborgt de naleving van dat traktaat? De Conferentie moge gedreigd hebben, dat, indien Belgie het traktaat aannam, met inzigt om noch de rente noch den tol te betalen; de staatslieden van dat land, zich singulier bedrogen hebben; maar welke middelen van bedwang zoude zij aan Nederland in handen geven of zelve willen uitoefenen, zij die geweigerd heeft om de rente te waarborgen? Dan blijven maar twee middelen, of de sluiting der Schelde, en dat regt zal de Engelsche handel wel aan Nederland willen betwisten; of te verklaren, dat Belgie als verbrekende hare verbindtenissen en voorwaarden, waarop zij in de rij der Staten in Europa is opgenomen, ophoude een souvereine Staat uit te maken; en dat het verdeeld worde. Bij die verdeeling heeft de diplomatie het meeste *belang*, omdat elk daarvan iets voor zich neemt; en daardoor alleen de rust het meest kan bevorderd en bewaard worden. De meeste kans bij eene wijziging om de schuld te voldoen en den tol te betalen, is dus voor verdeeling van dat land; welnu, men *verdeele* Belgie; daarbij zal meer nut gesticht worden, dan met de oprigting van eenen neutralen Staat; op een plek in Europa, die steeds het slagveld der groote staatsmagten geweest is.

176ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

31ste Trekking. Geene.

32ste — — N°. 8135, een prijs van *f* 1000; N°. [illegible], een prijs van *f* 10,000 en premie van *f* 25,000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS waren gisteren (7 *Maart*) genoteerd: Ned. 2½ pCt. 55⅞, elf zestiende; dito 5 pCt. 101⅛; Kansbill. 27 een zestiende, 26 vijftien zestiende; Amort.-Synd. 4½ pCt. 94¾, ⅝; Handelm. 175½, ¼; O. Indie 5 pCt. 97¾; Ardoins 17 negen zestiende, ½.

*** GETROUWD:

Mr. W. T. E. Baron VAN DER BORCH VAN VERWOLDE,

EN

Jonkvrouwe H. F. VAN DER HEIM.

's HAGE, 6 Maart 1839.

*** IEMAND uit den Beschaafden Stand, die laatstelijk het Bestuur heeft gehad over eene Fabrijk, biedt zich aan om in eenige Handels- of Administratieve betrekking werkzaam te wezen. Hij is ervaren in het Italiaansch Boekhonden, en bevoegd tot het geven van Onderwijs in de Hollandsche en Fransche talen en in de Wiskunde. — Achtingswaardige lieden zijn bereid alle verlangd wordende [illegible] te geven.

Men gelieve zich te adresseren [illegible] Brieven, aan het Bureau van dit Blad, onder [illegible]

UIT DE HAND TE HUUR.

Een HUIS, bestaande in 3 BENEDEN-KAMERS met Behangsels, ZOLDER en een MEIDEN-KAMERTJE, KOETSHUIS, STALLING voor een PAARD, MANGELHUIS en Groote MOESTUIN met Eiken VRUCHTBOOMEN, geschikt voor ZOMER- en WINTERVERBLIJF, staande en gelegen binnen *Terheyden*, bij *Breda*, om dadelijk te kunnen aanvaarden.

Te bevragen bij den Eigenaar, den Heer NICOLAAS SEGERS, Rentenier te *Terheyden*.

*** Bij W. VAN BOEKEREN, te *Groningen*, wordt uitgegeven en is alom te bekomen:

I. GESCHIEDENIS DER ACHTTIENDE EEUW EN DER NEGENTIENDE TOT OP DEN ONDERGANG VAN HET FRANSCHE KEIZERRIJK, door *T. C. SCHLOSSER*, Hoogleeraar te *Heidelberg*, 1ste Deel, à *f* 3,00.

II. 1812. *Eene Geschiedkundige Roman*, door *L. RELLSTAB*. TWEEDE DRUK, op Velin Post, 4 dln., à *f* 7,20.

III. QUI FIT, MAECENAS? *Dichterlijke Nanutsvoorlezing*, door Mr. *A. W. ENGELEN*, à *f* 0,50.

SIROP ET PATE MOU DE VEAU AU LICHEN D'ISLANDE,

door P. GAGE, Apotheker, Rue Grenelle Saint Germain, N°. [illegible], te *Parijs*, tegen de *Verkoudheid*, *Hoest*, *Zinkingen*, [illegible] en vooral tegen de *Longteering*. Elk Fleschje of Doosje van de Handteekening PAUL GAGE voorzien.

Het Fleschje kost 2 fr. 75 c., het Doosje [illegible] cts. — Depôt bij den Heer VAN DEN GOORBERGH, Apotheker en Drogist te *Breda*.

Men vindt bij bovengenoemden ook de GEGOMDE TAF, voor de *Likdorens* en *Eksteroogen*, van den Heer PAUL GAGE, Apotheker te *Parijs*.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers